

Proud Boží milosti

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách Děkuvzdání, a to slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit (Žalm 65, 10–11)

10 Navštěvuješ zemi, hojností ji zahrnuješ, velmi bohatou ji činíš. Boží potok je naplněn vodou, pečuješ jim o obilí, ano, máš o zemi péči:

11 zavlažuješ brázdy, kypříš hroudy, vydatnými prškami ji činíš vláčnou, žehnáš tomu, co z ní raší.

Píseň EZ 287 - Zpívejte, čest vzdejte Hospodinu ze všech stran

Modlitba

Hospodine, dárce všeho dechu i každého pramene, přicházíme před tvou tvář se srdcem plným úžasu nad světem, který jsi stvořil a který neustále sytíš. Děkujeme ti za půdu, jež rodí chléb, za nebe, které dává déšť, i za vzduch, který dýcháme. V této chvíli si však s bolestí uvědomujeme, jak často bereme tvé dary jako samozřejmost či pouhé zboží. Vyznáváme, že jsme tvou zemi zraňovali svou bezohledností, že jsme vodu znečišťovali a přehlíželi žízeň bližních i hynoucí tvorstvo. Odpusť nám naši lhostejnost a zatvrzelost. Vstup do naší vyprahlosti, proměň naše sobectví a obmyj nás svou milostí, abychom se dokázali zastavit a žít v novém společenství s tebou i se vším tvorstvem. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

I. Čtení (Jan 7, 33–39)

33 Ježíš řekl: „Ještě krátký čas budu s vámi, pak odejdu k tomu, který mě poslal.

34 Budete mě hledat, ale nenajdete. A kde jsem já, tam vy přijít nemůžete.“

35 Židé si říkali mezi sebou: „Kam hodlá jít, že ho nenajdeme? Chce snad jít mezi pohany a tam učit?

36 Co znamenají slova, jež řekl: „Budete mě hledat, a nenajdete, a tam, kde jsem já, vy nemůžete přijít?“

37 V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!

38 Kdo věří ve mne, „proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“

39 To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Eva – není dobré, aby člověk byl sám)

Vystříhněte z papíru siluetu člověka zkuste ji postavit. Bude se kácet.

Vystříhněte ještě jednu, podobnou, třeba trochu jinou... Opřete je o sebe. Snad se vám podaří, aby stály. Není člověku dobře samotnému, ale s druhým bude přece jen stabilnější.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň EZ 702 - Krásná je modrá obloha, je zázrak pod ní žít

Kázání (Ezechiel 47, 9–12)

9 Každý hemžící se živočich bude žít všude, kam se vlévá potok. A ryb bude velmi mnoho. Neboť kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá.

10 I postaví se u něho rybáři; od Én-gedí až k Én-egljimu se budou rozprostírat sítě. Ryb rozličného druhu bude velmi mnoho jako ryb ve Velkém moři.

11 A však jeho bažiny a mělčiny nebudou ozdraveny, bude se tam získávat sůl.

12 Při potoku na obou březích vzejde rozličné ovocné stromy, jemuž nebude vadnout listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit za pokrm a jeho listí jako lék.“

Sestry a bratři, milí přátelé,

dnešní neděle děkuvzdání nás tradičně obklopuje **plody země**. Vidíme jablka, ořechy, obilí, dýně, chléb – hmatatelná znamení toho, že země vydala svůj užitek. Přirozeně v nás vyvstává vděčnost za stůl, který nebyl po celý uplynulý rok prázdný. Přesto se dnes nechceme zastavit jen u toho, co leží v našich spížích a je na našich stolech.

Biblické příběhy nás zvou podívat se hlouběji – k samému kořeni a základu všeho života: **k vodě**. Prorok Ezechiel prožil hlubokou národní i osobní katastrofu. Jeruzalém byl v troskách, Šalomounův chrám srovnán se zemí a on sám se ocitl ve vyhnanství mezi lidmi, kteří u babylónských řek usedali a plakali. Byla to doba **vykořenění, prázdnoty a beznaděje**.

A právě v této poušti exilu dostává prorok vidění. Bůh ho v duchu provází novým chrámem. Je monumentální, přesně vyměřený, ale dokud stojí jen z kamene a dřeva, je chladný a prázdný. Život do něj vstupuje až v momentě, kdy se prorok podívá **dolů na práh**. Zpod chrámového prahu začíná prýštit voda. Nejprve je to jen nepatrný pramínek. Sotva několik kapek, které by člověk mohl přehlédnout nebo zašlápnout. Jenže s každým krokem, s každým tisícem loktů, voda stoupá: nejprve sahá po kotníky, pak po kolena, k pasu – až je z ní mohutná řeka, kterou nelze přebrodit, řeka, v níž se dá jedinečně **plavat**.

Všimněme si, bratři a sestry, odkud ta voda vytéká. Vytéká ze svatyně. V celém starozákonním kultu byl chrám místem oltáře, kouře a obětní krve. Krev připomínala křehkost života a zápas o přežití uprostřed hříchu.

Zde se však děje zásadní teologický obrat: z Boží přítomnosti nevytéká krev, ale **živá voda**. Boží přítomnost život nepohlcuje v nekonečných náboženských obětech, ale uvolňuje jej. Bůh se zjevuje jako **nevysychající zdroj**, který proudí ven, mimo zdi chrámu, přímo do vyprahlého světa.

A kam tato řeka směřuje? Nezatačí do udržovaných palácových zahrad. Teče do pusté stepi Araby a vlévá se přímo do Mrtvého moře. Mrtvé moře bylo pro Izraelce ztělesněním definitivního konce. Voda tak přesycená solí, že v ní nepřežije jediná ryba, jediná rostlina. Voda stojatá, bez odtoku, **symbol soudu a zmaru**. Lidská logika by velela vyhnout se takovému místu, obejít ho a neplýtvat drahocennou sladkou vodou. Boží řeka však míří přímo do něj.

Prorok říká slova, která znějí biologicky nemožně, ale teologicky převratně: „*Kde se ty vody vlijí, tam se vody moře uzdraví.*“ Tam, kde vládla smrt, se najednou hemží ryby mnoha druhů a na březích stojí rybáři s rozprostřenými sítěmi. A podél obou břehů vyrůstá ovocné stromy. Ne stromy, které rodí jednou za rok a pak strádají zimou a suchem, ale stromy, které nesou plody každý měsíc, protože jejich kořeny pijí vodu vytékající ze svatyně. Jejich ovoce je pokrmem a jejich listí lékem.

Když dnes slavíme Den děkuvzdání, stojíme v ostrém napětí mezi touto Ezechiellovou vizí a realitou světa, ve kterém žijeme. Dnes děkujeme za úrodu, ale dobře víme, že voda kolem nás sténá. Více než dvě miliardy lidí na této zemi nemají spolehlivý přístup k čisté pitné vodě. Sladkovodní ekosystémy za poslední půlstoletí ztratily přes osmdesát procent svých živočichů. Řeky vnímáme jako strouhy na odpad či kanály pro zisk. Vodu jsme proměnili ve zboží, v surovinu, kterou lze vyčerpát, zprivatizovat nebo otrávit.

Jenže **biblické děkuvzdání** nikdy nebylo pouhou spokojenou oslavou plného žaludku. Opravdové děkuvzdání začíná pokorou a poznáním, že nejsme pány stvoření, ale jeho součástí. Voda není náš majetek; je to krevní oběh země, Boží dar svěřený celému stvoření.

Ezechiel nám klade otázku: Kde stojíme v tomto Božím proudu my?

Prorok byl do řeky veden postupně. Zůstávat na břehu a jen z dálky pozorovat uzdravení nestačí. Dokud máme vodu jen po kotníky, máme všechno pevně pod kontrolou – naše nohy stojí na jisté zemi, můžeme kdykoli vycouvat, naše jistoty nejsou ohroženy.

Když však voda stoupne po pás a výš, je potřeba se pustit. Jaksi přestat spoléhat na vlastní křečovitou kontrolu a nechat se nést **proudem Boží milosti**. Je to každodenní rozhodnutí ponořit se do Kristova života.

Během svátku stánků volal JK k zástupům: „*Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, z jeho nitra potečou řeky živé vody.*“

Pokud jsme přijali Boží odpuštění a nechali se **občerstvit Kristem**, nemůžeme zůstat uzavřenou nádrží. Stojatá voda se kazí; živá voda má proudit dál. Ta voda má proudit z našich sborů, z našich rodin a z našich srdcí, vytékat jako proudy uzdravení do míst, která jsou dnes mrtvá a vyprahlá.

Uzdravovat slané vody znamená nebát se vstoupit do **zraněných vztahů s odpuštěním**. Znamená to postavit se za ty, kdo nemají hlas – za chudé, kteří trpí suchem a znečištěním, za krajinu, která volá po nápravě. Znamená to žít vděčnost v praxi: chránit vodu v našich domovech i v našem okolí, sázet stromy, jejichž stín a vláhu možná sami neokusíme, ale které budou lékem pro další generace.

Dnes děkujeme za **dar chleba i dar víry**. Ale především děkujeme za to, že Boží milost nevysychá. Že i do našich vlastních mrtvých moří – do našich zklamání, strachů, vyčerpání a suchopárů – Bůh posílá svou řeku. Vstupme do této vody bez obav. Nechme se unášet Boží láskou, abychom se i my stali stromy zasazenými při vodních tocích – stromy, které přinášejí ovoce pokoje a jejichž listí slouží k uzdravení našeho světa. Amen.

Modlitba

Píseň EZ 314 - Za dar slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík

Večeře Páně

Vyznání vin

Pane Ježíši Kriste, vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, Stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Ducha svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Povolává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména.

1) **Vyznáváme**, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání pochybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Ducha svatého učinit známým celému světu. Vyznáváme, že jsme ublížili, jak slovem, tak skutkem.

- *Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: VYZNÁVAM*

2) **Věříme**, že Bůh poslal svého Ducha, aby svědčil o Svém Synu JK; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce.

- *Kdo takto věříte, vyznejte to hlasitým: VĚŘÍM*

3) **Odpouštějme** si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil nám. Bůh nám odpustil obrovský dluh, který jsme měli vůči němu, tak i my můžeme mnohem snáz s jeho pomocí odpouštět ostatním.

- *Kdo je ochotni odpouštět, vyznejte to hlasitým: ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.*

Slovo milosti

A. *Zaženu tvou nevěru jak mračno a jak oblak tvé hříchy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím. (Iz 44,22)*

B. Pozdrav pokoje: *Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „Pokoj tobě“*

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpouštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Slova ustanovení (1. Korintským 11, 23-26)

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba):

Otče, pokorně Tě prosíme, posvěť svým Duchem tyto dary, které před Tebe klademe. Ať nás všechny, shromáždí a sjednotí Duch svatý. Ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu našem Pánu. Amen

Pozvání

A tak vše je připraveno. Zváni jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpouštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání

Písně během vysluhování – EZ 448 - Před tebou, Pane, temno ztrácí sílu svou

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpouštění hříchů.

Propouštění

A. *A život, který zde nyní žijete, žijte ve víře v Syna Božího, který si vás zamiloval a vydal sebe samého za vás. (Gal 2, 20)*

B. *Nepohrdejte Boží milosti: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná. (Gal 2, 21)*

Jděte ve jménu Páně.

Děkováná modlitba

Otče všech, vzdáváme ti dík a chválu za to, že jsi k nám, kteří jsme byli od Tebe daleko, poslal svého Syna a přivedl jsi nás domů. Zachovej nás pevnými v naději, kterou jsi nám dal, abychom my i všechny tvé děti žili ve svobodě. Amen.

Píseň EZ 333 - Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic (kytara)

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane Bože, dárce života, vyslyš naše prosby za zemi i za lidstvo, které jsi povolal k vzájemné odpovědnosti:

- Prosíme za celou zemi, za její řeky, prameny, studny, jezera i moře. Odpusť nám naši bezohlednost a dej moudrost těm, kdo rozhodují o hospodaření s přírodními zdroji, aby vládla spravedlnost a úcta k tvému dílu.
- Prosíme za lidi strádající suchem, neúrodou, povodněmi a nedostatkem čisté vody. Buď blízko těm, kteří museli kvůli zničenému prostředí opustit své domovy. Otevři naše srdce k solidaritě a štědrosti.
- Prosíme za církve na celém světě i za naše sborové společenství: ať nejsme stojatou vodou uzavřenou do sebe, ale pramenem živé vody, ze kterého druzí čerpají naději, přijetí a pokoj.
- Prosíme za nemocné, opuštěné, zarmoucené a za všechny, jejichž duše je vyprahlá a plná hořkosti: vlij do jejich ran balzám svého Ducha a uzdrav to, co je zlomené.

Všechny tyto prosby, i ty, které zůstávají v hloubi našich srdcí, spojujeme v modlitbě, kterou nás naučil Pán Ježíš Kristus:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Slůvko dětí

Poslání (Gal 5, 25-26)

25 Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.

26 Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému.

Požehnání

Kéž vás Bůh Otec, který vyvedl vodu ze skály, zachová naživu na všech pouštích vašeho života.

Kéž vás Ježíš Kristus, pramen vody živé, občerství pro uzdravení a smíření.

A kéž vás Duch svatý nese ve svých proudech, dokud láska nezaplaví zemi jako nekonečný proud živé vody.

Požehnej vás Hospodin, Otec i Syn i Duch svatý. Amen.

Píseň EZ 716 - Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít